

Posamezna številka 6 vinarjev.

»DAN« izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravništvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravništvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju posebni pogoji. — Za odgovor je priložiti zahtevo. — Telefon številka 118.

Evropa je orošana.

PISMO IZ BELGRADA.

Belgrad, 22. apr. (5. maja).

Skadersko prašanje rešeno?

»Nov telegram! Vanredno izdajanje!« začulo se je iz stranske ulice na Teraziji in kmalu nato prisopiha deček z novinami. Komaj se mi je posrečilo ustaviti ga, da si kupim ta »nov telegram« in zadostim svoji radovednosti.

Bilo je okrog četrte ure popoldne. Trotoarji so bili polni šetalcev. Hlastno prečitam vsebino letaka in — ostrmim, dasi sem bil na to dejstvo v poslednjih dneh popolnoma pripravljen.

Toda tu stoji črno na belem, da je kralj Nikola uvidel nemožnost nadaljnega vztrajanja na osvojitvi Skadra ter ga odstopil velesilam, da obvaruje vsaj neodvisnost Črne gore.

To si je lahko vsakdo mislil, da konča skadersko vprašanje edino na ta način. Vendar, upoštevajoč dejstva, da stopamo iz ene senzacije v drugo, katerih izvor je Balkan — zemlja vsemožnosti, pričakovati je bilo, da se Črnogorci, kljub nasilju, ne dajo izgnati iz Skadra drugače, kot s premočjo.

Cel dan sino čakali z nekako nepetostjo vesti, da je avstrijska vojska prekoračila črnogorsko mejo, ker tako hitrega obrata v skaderskem vprašanju nismo pričakovali tem manj, ker se je zbralo že dopoldne precejšnje število na Kalemegdanu, kjer smo poslušali enakomerno pokanje strojnih pušk onkraj Donave in Save.

Mnenja v Belgradu

so vsled te črnogorske kapitulacije zelo deljena. Eni ne vidijo v tem nikakega izhoda več in pomilujejo padle žrtve, vsem pa odseva iz oči le eno: neizmerno sovraštvo proti proizročiteljem današnjega položaja.

Ko bi videli diplomatje v srbsko dušo, bi nikdar ne storili tega usodepolnega sklepa priklopiti Skader Albaniji. Saj je še danes hotelo odpotovati več mladeničev v Črno goro, da stavijo svoje življenje na razpolago proti Avstriji.

Toda globočje misleči ljudje še vedno niso izgubili nade v

črnogorski Skader.

Sedaj nastopa skupna naloga Srbov, Črnogorcev in Grkov, da z vsemi silami podpirajo Esad pašo v njegovi nameri ustanoviti samostojno Albanijo in event. preprečiti pohod avstrijske in italijanske armade na albansko ozemlje, kar ne bo pretežko, ker ima Esad paša od vseh strani zavarovan hrbet in edinole od morske strani mu preti nevarnost.

Čim bo nova država stopila v življenje, bodo velesile prisiljene, triplenenta bo to storila z veseljem.

Saj je že sedaj poslal Esad paša svoje emisarije v Pariz, da pripravijo teren za novo senzacijo. Obljubil je baje, da bo prepustil vsa javna dela, kakor ceste, železnice, stavbe itd. francoskemu kapitalu v eksploatacijo. Na poželjive poglede trozveze se Esad paša pošteno poživža, ko ima enkrat triplenento in balkansko zvezo za seboj.

Skader pa bo med tem menjaval svoje gospodarje, kakor tisti Jakec v naši pesmi: Jakec rad čevljar postal bi...

Pred kratkim bil je turški, potem nekaj dni črnogorski, sedaj je evropski, jutri bo že mogoče albanski in potem — tako se vsaj zaključuje — zopet črnogorski, ker ga bo Esad paša odstopil Črni gori, ki bo končno po krvavi Kalvariji, vendar dospela na Oljsko goro.

Eno je gotovo: miru na Balkanu prej ne bo, dokler bo kaka evropska velesila iskala po teh slovanskih zemljah svojo — izgubljeno pamet.

Rusija

je — posebno v začetku tega stoletja — mnogo grešila. Njena sebičnost jo bo polagoma spravila ob ves ugled. Sicer pa je itak že deloma na koncu svoje vodilne vloge v slovanski politiki. Ex oriente lux ji bo kmalu dala odповed in ji prizadejala še marsikak nepričakovan udarec v njeno samoljublje, dasi si skuša ohraniti na Balkanu zaupanje z — odlikovanji vladarjev, medtem ko je pred tem izročila red »belega orla« svojemu poslaniku. Kralj Peter, kralj Ferdinand in kralj Konstantin so dobili visoke redove in istotako tudi več srbskih, bolgarskih in grških generalov. Na Črnogoro in na kralja Nikola je Rusija pozabila...

Ako misli Rusija, da si kupi na ta način za svoje postopanje naklonjenost balkanskih narodov, se temeljito moti.

Od leta 1774, po miru v Kučkukainardži dosegla je Rusija protektorat nad donavskimi kneževinami in s tem položila temelj svoji nesrečni politiki na balkanskem polotoku.

Ako bi prevzela kaka druga sila to vlogo, bi gotovo sijajneje dovršila svojo nalogo.

Tako pa ni Rusija niti v obdobju »svete aliance«, niti v času »pentarihije« do leta 1829., ko je bil med Rusijo in Turčijo sklenjen mir v Drinopolju ter je londonska konferenca leta 1830. priznala neodvisnost Grške. Kaka je bila ta »neodvisnost« je vsakemu znano kdor pozna vsaj površno zgodovino Balkana.

Niti krimska rusko-turška vojna ni pomenjala nikakega bistvenega napredka kristjanov pod turškim jarmom.

Mir — sklenjen med Rusijo in Turčijo leta 1856. — je pomenjal zmago Turčije, ki je zmagonosno

vstopila v evropski koncert. Rusija pa je bila potisnjena nazaj k Donavi. Največji poraz za Ruse pa je bil, da je morala Rusija privoliti v nevtralizacijo Črnega morja, odreči se protektoratu nad kristjani v Turčiji.

In leta 1878, je kljub zmagi na turškem bojišču, zopet pogorela Rusija — s svojo neodločnostjo, katere ima mali črnogorski kralj še preveč — na berlinskem kongresu, ko se je Srbijo in Rumunijo milostno priznalo v ozkih mejah za svobodne države, Bolgarska je postala turški vazal, a vzhodni Rumeliji se je dovolila avtonomna provinca. Avstrija je brez truda in znola zasedla Bosno in Hercegovino »v okupacijo in upavo« pod suvereniteto sultana. no in danes je to ozemlje — po zaslugi zopet slovanske Rusije — anektirano za Avstrijo.

Leta 1884, je Rusija sklenila z Nemčijo usodno tajno pogodbo in kljub temu, da ta pogodba leta 1890. ni bila obnovljena, ostal je germanški madež na ponosni slovanski Rusiji.

Skratka, dejstva in zgodovina govore, da bi balkanski narodi tudi brez Rusije dosegli to kar imajo; da, Rusija je bila celo coklja razvoju jugoslovanskega vprašanja, dasi moramo priznati, da se v politiki ne dela skokov.

Ali bodo spregledale sedaj balkanske države in se odkrižale vsakega jerobstva, bodisi odkoderkoli in se združile v eno falango? ? ?

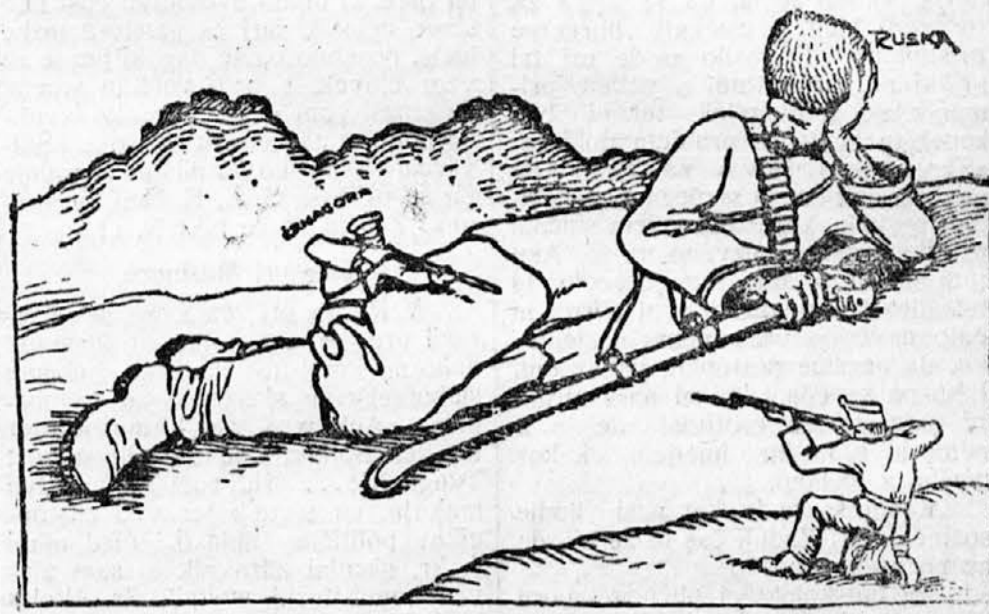
Mars.

K demisiji v Črni gori.

Kakor znano je vsled sklepa krcenskega sveta — da se Skader odstopi Evropi — podalo ministristvo Martinovičevu demisijo, ki jo je kralj tudi sprejel. Vsled tega koraka črnogorske vlade je začelo Jugoslovanstvo sovražno časopisje pisariti in raznašati vesti, da se je v Črni gori pojavil proti kraljevi odredbi odpor, in da bo sedaj stališče kralja Nikole močno oteženo. Že so se začeli veseliti nekateri, da bo moral kralj odstopiti, nakar pride združenje Črne gore s Srbijo, tej združitvi bi pa sledila avstrijska akcija, ki bi združitev preprečila. Zopet novo upanje, da se ponudi povod za vojno. Toda vesti, da je v deželi odpor so kmalu morale utihniti, ker narod je kraljev korak odobral. Tudi vojaški krogi so se strinjali s kraljevim sklepom.

Kaj pa Martinovičev kabinet? Naš belgrajski dopisnik Mars se je v tej zadevi obrnil na izborno poučenega aktivnega politika. Ta mi je z vso gotovostjo zatrdil, da je bil

Barikada.

črnogorski ukrep glede Skadra previdon še pred padcem Skadra; isto je vedela tudi črnogorska vlada; ravno radi tega se je mudil črnogorski minister dr. Drljevič v Belgradu.

Črnogorska vlada tedaj ni odstopila, ker se ne zлага s kraljevo odredbo — saj je ta vlada čisto vojaškega značaja, ki nima nikake stranke za seboj in je ta vladati tudi vsa vdana kralju, pač pa zato, da sploh več ne nastopi nobena, izključno črnogorska vlada.

Informacija našega dopisnika se strinja z večerajšnjimi izjavami v »Dnevnu«, kjer govorimo o srbsko-črnogorskem razmerju.

Celje.

Celje, 6. maja 1913.

Tu v Celju imamo poleg raznih in mnogih delujočih in spečih, potrebnih in nepotrebnih društev tudi »Slovensko trgovsko društvo«. Ni moj namen pisati tu o važnosti tega društva, kajti o tem je in mora biti prepričan vsak Slovenec — ker le zavednemu slovenskemu trgovstvu se imamo v prvi vrsti zahvaliti za uspehe, katere smo dosegli v poslednjih letih v mestu in okolici.

Kakor smo sploh povsod Slovenci mehkužni, obzirni, strahopetni — tako smo tudi zadnja leta zamudili marsikatero ugodno priliko, kjer bi bili v raznih korporacijah prišli do večine, veljave ali respektacije, toda žalibog naši ljudje samo, da so zlezli

QUO VADIS?

se ponavlja na splošno zahtevo samo 3 dni in sicer od 24 do 27. l. m.

v Kino-„Ideal“

LISTEK

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

Vojvodinja Etapska je bila izvršila mojstrsko delo ženske prebrisanosti in smelosti. Ne le, da ni bila zinila niti ene ljubosumne besedice zoper Žileto — in te ljubosumnosti se je kralj bal — marveč napravila se je zaščitnico kraljeve ljubezni do Žilete.

Odslej ni moglo ostati v kraljevem srcu nobenega prostora več za sum in nezaupanje!

In ona, Ana, je bila odslej zakonita metresa, prizanesljiva ljubimka, ki zapira oči nad kratko kaprico, ker ve, da je dovolj močna in more to storiti!

Margentino so bili prenesli v malo sobico, ki si jo je bila izbrala Žileta za bivališče.

Grajski ranocelnik je bil razgalil Margentinine prsi in je ogledoval rano, ki se je nahajala tik nad desno grudjo.

Častne dame so se bile umeknile z vsemi znaki užaljene sramežljivosti.

Žileta pa je ostala. Hotela je sama pomagati ranocelniku.

»Kaprica visoke dame!« je zadržal mož.

Nato si je ogledal rano.

»Mislim, da bo bolnica čez dobrih par dni spet na nogah,« je izjavil nazadnje.

In, nadaljujoč svojo preiskavo, je rekel Žileti:

»Dvignite ji nekoliko glavo... ostanite tako.«

Žileta je položila pokorno obe dve roki pod Margentinino glavo in jo držala kvišku, dočim je ranocelnik izmival in obvezaval rano.

Med tem je Margentina odprla oči.

Njen prvi pogled — mešanica dvoma, neskončnega začudenja in radosti — se je uprl v Žileto.

»Uboga žena,« je dejala deklica, »kako se počutite?«

»Dobro, prav dobro...« je rekla Margentina. »Nikoli mi še ni bilo tako dobro...«

In venomer je požirala Žileto z očmi.

»Tako, zdaj sem gotov!« je rekel ranocelnik. »Ako bo mirna in se nihče ne dotakne obveze, jamčim za točno ozdravljenje.«

Odšel je.

Zdaj je pogledala Žileta okrog sebe in zapazila, da ni v sobi nikogar več.

Zaprla je vrata in sedla smehljaje k Margentini.

»Kje sem tu?« je prašala Margentina.

»V fontenbloškem gradu,« je odgovorila Žileta z milim, prijaznim glasom.

Drget je izpreletel Margentino.

»V gradu,« je zamrmrala. »Ah, da... to je grad francoskega kralja, kaj ne, da?«

»Da, gospa.«

Tako sta se razgovarjali tiho in mirno, brez vidnega razburjenja, dasi je čutila sleherna izmed njiju v glasu svoje sobesednice zamolkel, globok nemir.

Margentina je premagovala čustva, ki so izbruhavala v njej s tem neodoljivejšo silo, čim se je zdaj popolno in jasno zavedala teh čustev in njih moči.

Zdelo se je, kakor da je stražnikov strel zadela njeno blaznost in jo uničil.

Z osuplostjo, sorodno grozi, je opazala, da razmišlja povsem pametno; zaznavala je jasnost, red in logiko v svojih mislih; zavedala se je, da postaja spet ravnateljica svojega spomina.

Kakor v naglem snu se je obnovilo pred njenim duševnim očesom njeno potovanje iz Pariza v Fontenblo; spet se je videla, kako čaka prihoda svojega ljubimca — kralja! — in ponovila si je besede vojvodinje Etapske:

»To je tvoja hči! Tvoja Žileta!«

Toda dogodki, ki so se bili pripetili med njeno blaznostjo, so il ostali deloma zakriti, kakor da leži na njih gosta senca.

Tako se ni mogla spomniti, kaj to je napotilo, iti v Fontenblo; tudi se ni spominjala več, da je bila

ta lepa deklica, ki se smehlja ob postelji, nekoč že v njenem brlogu.

S tesnobno boječnostjo je povzela:

»Ali mi hočete povedati, kako vam je ime? Tako srečna bi bila, ako bi vedela...«

»Ime mi je Žileta...«

Margentini prste so se skrčili na odeji; toda premagala se je.

»Žileta!« je dejala z globoko mehko, »Kako ljubko ime...«

Žileta se je nasmehnila.

Margentina je molčala nekaj minut.

Nato je prašala:

»Zakaj so me prenesli v ta krasni grad?«

»Jaz sem hotela, da store tako.«

»Vi ste hoteli?... Ah, ne čudim se temu...«

»Kako to?« se je nasmehnila Žileta.

»Zato, ker ste tako dobri... to se vidi na prvi pogled... in tudi zato, ker je moralo tako priti...«

Žileta ni razumela teh temnih besed, ki so izražale pri Margentini še temnejša čustva.

Sicer pa se je čudila vsemu vedenju in besedam ranjenke.

Ali je bila to tista ženska, ki je ravnala z njo tako kruto v Parizu?

Kakšen izpreobrat se je bil izvršil v njej?

In zakaj je planila Margentina prej, tik pred strelom, k njej ter zaklicala:

»Moja hči, Žileta moja!«

Ta žena se ji je zdela kakor odeta s skrivnostjo.

Kljub temu pa jo je obhajalo sočutje, ki je bilo v svojem dnu nemara samo dejansko usmiljenje do te nesrečnice.

Morda je bilo vse to zgolj zato, ker ji je bilo dano misliti v dobi kratke minute, da je to njena mati.

Med tem pa jo je prašala Margentina:

»Pravijo, da ima kralj hčer... razumejte me dobro... hčer, ki ne pozna njene matere... Ali je res?«

Žileta je prebledela ob tem prašanju.

Oči so se ji zameglele. Sklonila je glavo... Margentina jo je gledala z želnimi očmi.

Povzela je s trepetočim glasom: »Odgovorite mi... oh, verjemite... oh, če vas izprašujem te reči... Glejte... moje življenje visi na nitki... Odgovorjajte mi kakor umirajoči, ki jo vaše besede lahko ožive ali umore...«

»Res je, gospa,« je dejala Žileta nato... »kralj ima hčer, ali jo vsaj utegne imeti... Tako sklepam, ker mi je sam dejal...«

»In ta hči... ste vi, kaj ne, da? To ste vi...«

Bolesten vzdihljaj se je izvil deklici, ki je zajecjala:

»Res, jaz sem... Kraljevska hči, gorje mi, hči brez matere!«

Margentino je izpreletel krčevit trepet.

(Dalje.)

»Franc Ferdinand« in več torpedovk in torpedolovcev. Razven tega leži jo v luki Sv. Ivan Meduanski ena angleška in ena italijanska oklopnica, ena francoska in ena nemška križarka.

Dne 28. aprila so odplule prve grške ladje s srbskim vojaštvom od Sv. Ivana Meduanskega proti Solunu. Bilo je moštvo izpred Skadra — med njimi tudi več ranjencev. Naša pomorska demonstracija je bila pri tem popolnoma mirna. Ostal sem do ranega dne na krovu in sem gledal te gole skalne vrhove — zraven sem premišljeval o naših zelenih gorenskih hribih.

Plavamo sedaj že ravno en mesec v teh vodah. Ko bi šli kam naprej, kako daleč bi se prišlo v enem mesecu — ako pa stojiš na mestu — preide čas brez vsakega haska. Ta stavek pa ne velja samo za našo ladjo.

Drugače se tu na ladjah ne moremo pritoževati — onim na suhem se menda slabše godi. Pa o tem gotovo kaj čitate.

Tako je izgledal torej moj prvi majnik ob črnogorski meji. Drugič pa kaj drugega.

Pozdravljeni
Lojze z Gorenjskega.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

8. maja 1913.

Danes so se sešli v Londonu poslaniki, ki so obravnavali vprašanje prihodnosti Skadra in pa statut oz. državno pravno obliko Albanije. Statut, kakor je znano, sta imeli izdelati Avstrija in Italija. Kakor je stvar na prvi hip nedolžna, vendar utegne priti ravno pri tem vprašanju še do nasprotja med tripelententom, imenoma med Rusijo in trovezom. Prva zagovarja avtonomno Albanijo pod sultanovo suvereniteto, trovez pa hoče na čelo Albanije postaviti kneza, popolnoma svobodnega. Balkanske države se sedaj za usodo Albanije dosti ne brigajo, glavno jim je, da ne bo zato tudi, da bi jih v razvoju ovirala. Za to pa po srbskem mnenju jamči beseda Eduarda Greya, Edina ustavna forma bi bila, ki bi izključila vse zapletitve — in ta bi bila: permanentna neutraliteta, garantirana v kolektivni evropski pogodbi. Teda, ne protektorat ene ali druge velesile, in tudi ne nevtraliteta, garantirana samo od Avstrije in Italije. Le neutralna Albanija razreši vse sporne interese in prepreči nove konflikte. De Martens pravi: Čim več bo v Evropi neutralnih držav, tem manj konfliktov.

POSLANIŠKA KONFERENCA.

London, 8. maja. Danes popoldne so se sešli v zunanjem ministruvstvu poslaniki k posvetovanju o prihodnosti Skadra in o državno-pravni formi bodoče Albanije.

ALBANSKO VPRAŠANJE V ANGLEŠKI ZBORNICI.

London, 8. maja. V doljni zbornici se je danes spravilo na tapeto albansko in skadersko vprašanje. Razmotrivalo se je, da se ne sme deželo pustiti v revščini, ker to bi bil stalni vzrok za anarhijo, ki bi dajal drugim državam povod, da bi se vtkavale v albanske zadeve. Da se to prepreči, bo treba pred vsem deželo gospodarsko okrepiti. Sredstvo za prvo silo bi se pa dobilo s tem, da se Skader proda Črnogori. Red v Albaniji naj bi vzdržavala žandarmerija pod poveljstvom tujezemskih častnikov.

BOLGARI SE ODPOVEDALI SOLUNU.

Sofija, 8. maja. Uradno se poroča, da so se Bolgari za vedno odpovedali Solunu za primerne kompenzacije (odškodnine).

SRBSKO - BOLGARSKI SPOR.

Sofija, 8. maja. Uradno se poroča, da se srbsko-bolgarski omejni spor čez nekaj dni šele predloži Rusiji v razsodišče, ker je srbska vlada izrazila željo, še enkrat direktno se pogajati z Bolgarijo.

DEMOBILIZACIJA NA BALKANU.

Carigrad, 8. maja. Tu se sliši, da se prične z demobilizacijo pri Turkih in Zavezniških en teden potem, so se prične z mirovnimi pogajanjmi.

MORATORIUM SE PODALJŠA.

Budimpešta, 8. maja. Listi poročajo iz Beograda, da predloži srbska vlada skupščini zakonsko predlogo, da se naj že podaljšan moratorijum še podaljša.

POGAJANJA RADI SKADRA.

Dunaj, 8. maja. Vestí, da je črnogorska vojska zasedla Meduo, ne odzgovarja dejstvu. »W. Allg. Ztg.« pravi, da je ravnanje črnogorske vlade čisto korektno. Guverner skaderski se pogaja s poveljnikom mednarodnega brodojva, glede izročitve Skadra mednarodnim četam.

DVOBOJ NA DUNAJU.

Dunaj, 8. maja. Iz neznanih motivov se je vršil danes dopoldne tu dvo boj, ki je imel žalosten izid. Stotnik Weiss, bos. herz. reg. št. 2. in Julij Zborovski, in. reg. št. 92. sta se streljala, pri čemur je bil Weiss od prve kroglice zadet in je umrl par ur potem. Preiskava je v teku.

KAJ JE DOSEGLA ITALIJA?

Rim, 8. maja. »Giornale d'Italia« piše: »Italija je tekom skaderske krize dosegla sledeče: 1. Avstrija je nasproti Italiji priznala, da v južni Albaniji prevladujejo interesi Italije; 2. Evropa je spoznala, da je Italija pripravljena tudi z vojaško silo štiti svoje jadranske interese; 3. Italija je prepričala, da se ni Črnogora napadla; 4. Italija je prepričala izolirano akcijo Avstrije v Albaniji; 5. Italija je zopet vglasila evropski koncert.«

»HAMIDIE«.

London, 8. maja. Turška križarka »Hamidie«, ki je dospela 8. aprila skozi Sueški prekop, se nahaja še vedno v Rdečem morju, ker jo čakajo grške vojne ladje pred Port Saidom.

ŠPANSKI KRALJ V PARIZU.

Pariz, 8. maja. Pri včerajšnjem gala dinerju na čast kralju Alfonzu španskemu je predsednik Poincare pozdravil francosko-špansko maroško pogodbo kot zgodovinski dogodek, ki bo oba naroda prijateljsko in bratsko združil v civilizatoričnem delovanju. Kralj Alfonz se je zahvalil za izražena bratska čustva fanoskega naroda.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske Tiskarne«.

KINO-METROPOL. »Skrivnost matere«.

Odprto pismo*

na c. kr. deželno sodišče, oziroma širši javnosti.

Glede kultiviranja gozdov in kuhanja oglja omenjam sledeče: nameril sem se kultivirati gozde, in kuhati oglje, da pride v prid tudi onj les, ki se mora pri kultiviranju posekati. To sem povedal tudi dr. P. in on je bil s tem zadovoljen. Hotel sem les posekati in gozde zasaditi z mladim drevjem.

Vložil sem za to prošnjo na c. kr. okr. glavarstvo v Slov. Gradcu (na nasvet svojega kompanjona dr. P.) in sem dobil tudi dovoljenje. Tudi zdravi les prve vrste sem smel porabiti za kupčijo.

Posvetoval sem se z dr. P., da bom začel oglje žgati — on je bil s tem zadovoljen in mi je rekel, naj ogllarje najamem in pogodbo sklenem. Ko so ogllarji že les posekali in našgali oglja za 40 vagonov, sem prišel po denar k dr. P., ker je bila njegova dolžnost denar preskrbeti (saj je rekel: da je pri nas dosti denarja), da bi delavce plačal in stroške pokrili. Dr. P. pa je začel s prirojeno aroganco name kričati, češ: kaj ste pa tako pogodbo sklenili? itd. Seveda mi ni dal niti vinarja, tako še danes tisti posekani les leži in

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

trohni, enako oglje leži na kupih. Škodo, ki sem jo imel, ker moj kompanjon ni preskrbel potrebne vsote, znaša 40.000 K. Dne 7. maja 1912. je prišel voznik iz Italije zaradi vožnje da bi ves les izpeljal. Pripeljal ga je najin oskrbnik Venzino Avoledo. Vozil bi z 12 mulami. Jaz, voznik in oskrbnik smo šli k kompanjonu dr. P. Rekel sem mu, da je težko dobiti voznika, posebno, ker so domači dragi. Dr. P. je bil zadovoljen. Naekrat pa mu je šinilo v glavo, — in ni bil zadovoljen. Jaz sem mu potasnjeval, da bo velika škoda, če se z delom ne bo začelo. Tudi druga dva sta mu prigovarjala. Najin oskrbnik je rekel: »G. dr., sklenite pogodbo, če ne vam bo žal.« Dr. P. pa je rekel: »Ich bin Mitcompagnion und habe diesbezüglichen auch ich zu reden.« Tako se vsled svojeglavnosti dr. P. pogodba ni sklenila. Italijani so začeli nekaj računati, da ne bo neslo, in so delo ustavili. Tako se je začela nova pravda, narastli so velikanski stroški, ki so bili seveda v mojo škodo, njegovemu žepu pa v korist. Tako je znal dr. P. položaj izrabljati.

Josip Plankar.

posestnik in gostilničar na Dolenjski cesti v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakmah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Glasovirje, pianine, avtomate, gramofone, plošče prodaja, uglašuje, popravlja solidno Josip Oblak, Ljubljana-Gilince 92.

Čenjenim obiskovalcem Trsta se priporoča prenočišče v hotelu H. Kosič, ulica Carradori št. 15. Cene nizke. — Skupno več dijakov, najnižja cena.

Peklajeva hiša v Novem Vodmatu št. 61. se pod ugodnimi pogoji proda. V nji se je izvrševala gostilniška obrt in prodatalna. Pripravna je tudi še zraven za mesarsko obrt. Poizve se pri Ivanu Peklaju v Novem Vodmatu št. 111.

Pozor!

Čen. izletnikom, ki hodijo iz kolodvora Medvode skozi Žlebe na Sv. Marijo, Katarino in Grmado, se priporočam, da obiščejo mojo gostilno, kjer jim postrežem z izbornim vinom Botanjevcev, pristnim domačim sadjevcem, — pivom in slanino. — Franc Birant, posestnik, Žlebe št. 20.

Stanovanje

s tremi parketiranimi sobami in prikljinami v prvem nadstropju, se za avgust termin ceno odda v vili Jebačin na Dolenjski cesti.

Nič ne pomaga!

Edina in največja zaloga najnovejših gramofonov in godbenih avtomatov je v Ljubljani Sodna ul. 5.

Radi velikanske zaloge so plošče katere so preje stale K 4 — sedaj samo po K 1 — izključno strokovno popraviljanje vseh vrst gramofonov in godbenih avtomatov, uglaševanje itd.

Čipkasto blago, čipke, uložki, vezenja

svila, posamentrija, gumbi, zaboti in vse druge modne potrebščine za dame v obilni izbiri in dobrega okusa v
== modni trgovini za dame ==

P. Magdić, Ljubljana, nasproti glavne pošte.

Lep lokal

z velikim izložbenim oknom, prav ugodno za prodajalno ali za obrtnika, se za avgustov termin odda.

Poizve se v pisarni FILIP SPANCIC, Bleiweisova cesta št. 18, I. nadstropje.

Radioaktivno termalno kopalnišče

Toplice na Kranjskem

Sezija od 1. maja do 1. oktobra.

Postaja dolenske železnice Straža-Toplice. Akratov vrelec 38°C, daje vsak dan nad 30.000 lit radioaktivne termalne vode. Zdravljenje s pitjem in s kopanjem. Izredno uspešno proti putiki, revmi, neuralgiji (trganju), ženskim boleznim in drugim. Velika kopalnišča, posebne in močvirne kopeli. Elektroterapija in masaža. Ravnateljstvo: Kopalniški zdravnik dr. Konstantin Konvalinka. Zdravo podnebje, gostogozdnata okolica. Bogato opremljene sobe. Izborne in cene restavracije. Prospekte in pojasnila daje brezplačno kopalniška uprava.

Pri nakupu »pravega Francka« izvolite paziti na to-le varovalno znamko.

Zavrnite previdno podobne zaveje kot ne »pravi Franck«.

Tovarna v Zagrebu.

Proizvod najboljših sirovin.

al im 122/24577

Kdor hoče dobro in poceni kupiti za birmo

naj se potrudi v

»Angleško skladišče oblek«

kjer je vedno največja izbira oblek za dečke in deklice. Nadalje izbira najmoderneje damske konfekcije in oblek za gopode. Postrežba točna!

Cene priznane nizke!

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Klobuki, slamniki, čepice, kravate, rokavice, perilo, palice, dežnike i. t. d.

Specialna, modna in športna trgovina za gospode in dečke

J. Kette
Ljubljana

Franca Jožefa cesta št. 3

Solidna postrežba

Zmerne cene.

Vsakovrstne potrebščine za h. ibolazce.

Za birmance vse potrebščine.

Del. glavnic: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad K 8,000.000. K 1,000.000.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjizice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 3/4 %